

лична зависимост отъ крѣпостното право. Въ тоя денъ съ височайши манифестъ се обяви епохалното дѣло на Царя-Освободителя; този исторически актъ е най-краснорѣчивото свидѣтелство за безсмѣртната красота на неговата душа, която славянскиятъ пѣвецъ Хомяковъ бѣ прѣдrekъ.

Царь-Освободитель обмислюваше нуждитѣ отъ реформи въ всички отрасли на дѣржавното управление, въ всички свои начинания имаше за рѣководяще начало: „*силата е въ правото и любовта къмъ ближния*“.

Рѣководимъ отъ това свято начало, Царь-Освободителъ Александъ II прѣдприе една коренна реформа въ областъта на дѣржавното правосѫдие, тѣкмо споредъ начертанията въ своя бѣлѣгътъ манифестъ отъ 19 Мартъ 1856 година, въ който бѣ казано: „При помощи Небеснаго Промысла, всегда благодѣющаго Россіи, — да утверждается и совершенствуется ея внутреннее благоустройство: *правда и милость* да царствуетъ въ судахъ ея, да развивается по всюду и съ новою силой стремленіе къ просвѣщенію и всякой полезной дѣятельности, и каждый подъ сѣнью законовъ, для всѣхъ равно справедливыхъ, всѣмъ равно покровительствующихъ, да наслаждается въ мирѣ плодомъ трудовъ невинныхъ“.

Прѣдприетите реформи отъ Царя-Освободителя прострѣха свое то благотворно влияние и въ областъта на народната просвѣта. Епохата на всички тия реформи бѣ достойно отбѣлѣзана отъ руския народъ, който е отпразнувалъ двадесет и пять годишнината отъ славното царствуваяне на Цар-Осво-